

SUPPLEMENT
TO THE
BOMBAY GOVERNMENT GAZETTE,
CONTAINING
Acts and Bills of the Legislative Council of India.

Published by Authority.

THURSDAY, 23RD FEBRUARY 1860.

Separate Paging is given to these Supplements, in continuation from one to the other, that the Acts and Bills may be collected into a separate Compilation.

Legislative Council of India.

28th January 1860.

The following Act, passed by the Legislative Council of India, received the assent of the Right Honorable the Governor General on the 15th January 1860 (communicated to the Legislative Council on the 28th idem), and is hereby promulgated for general information:—

Act No. II. of 1860.

An Act to Amend the Law relating to the Carriage of Passengers by Sea.

Whereas by Section XCIX. of an Act of the Imperial Parliament called "The Passengers Act, 1855,"

Preamble.

it is enacted that "it shall be lawful for the Governor General of India in Council, from time to time, by any Act or Acts to be passed for that purpose, to declare that this Act, or any part thereof, shall apply to the carriage of passengers upon any voyage, from any ports or places within the Territories of British India, to be specified in such Act or Acts, to any other places whatsoever, to be also specified in such Act or Acts:" and it is thereby also enacted that "on the passing of such Indian Act or Acts, and whilst the same shall remain in force, all such parts of this Act as shall be adopted therein shall apply to and extend to the carriage of passengers upon such voyages as in the said Indian Act or Acts shall be specified: the provisions of such Indian Act shall be enforced in all Her Majesty's possessions in like manner as the provisions of this Act may be enforced." And whereas it is expedient to make certain parts of the said Act of Parliament applicable to the carriage of Passengers upon the voyages hereinafter specified: It is enacted as follows:—

I. The provisions contained in Sections II., III., and

Certain provisions of the Statute made applicable.

IV. of this Act (being parts of the said Act of Parliament) are declared applicable to the Carriage of Passengers upon the following voyages:—

Voyages from the Ports of Calcutta, Madras, and Bombay, to the Mauritius, under Act XV. of 1842.

Voyages from the Ports of Calcutta, Madras, and Bombay, to Jamaica, British Guiana, and Trinidad, under Act XXI. of 1844.

Voyages from the Ports of Calcutta, Madras, and Bombay, to St. Lucia and Grenada, under Act XXXI. of 1855.

Voyages from Ports in British India, to Ports in the Red Sea or Persian Gulf, under Act XXI. of 1858.

II. If the Passengers on any such voyage as is specified in the last preceding

Governors or Consuls may pay expenses of Passengers taken off a Passenger ship.

Section, shall be taken off from the ship carrying such Passengers, or shall be picked up at Sea from any boat,

raft, or otherwise, it shall be lawful, if the port or place to which they shall be conveyed shall be in any of Her Majesty's Colonial possessions, for the Governor of such Colony, or for any person authorised by him for the purpose, or if in any Foreign country, for Her Majesty's Consular Officer at such port or place therein, to defray all or any part of the expenses thereby incurred.

III. If any Passenger of any such Passenger ship as aforesaid shall, without

Governors or Consuls may send on Passengers, if the Master of the ship fail to do so.

any neglect or default of his own, find himself within any Colonial or Foreign Port or place other than that at which he may have contracted to land, it shall be lawful for the Governor of such Colony, or for any person authorised by him for the purpose, or for Her Majesty's Consular Officer at such Foreign Port or place, as the case may be, to forward such Passenger to his intended destination, unless the Master of such ship shall, within forty-eight hours of the arrival of such Passenger, give to the Governor or Consular Officer, as the case may be, a written undertaking to forward or carry on, within six weeks thereafter, such Passenger to his original destination, and unless such Master shall accordingly forward or carry him on within that period.

IV. All expenses incurred under the last two preceding Sections or either of them, by or by the authority of such Governor or Consular Officer as aforesaid, including the cost of maintaining the Passengers until forwarded to their destination, and of all necessary beddings, provisions, and stores, shall become a debt to Her Majesty and Her successors from the Owner, Charterer, and Master of such ship, and shall be recoverable from them, or from any one or more of them, at the suit and for

Expenses incurred under the two preceding Sections to be a Crown debt.

the cost of maintaining the Passengers until forwarded to their destination, and of all necessary beddings, provisions, and stores, shall become a debt to Her Majesty and Her successors from the Owner, Charterer, and Master of such ship, and shall be recoverable from them, or from any one or more of them, at the suit and for

the use of Her Majesty, in like manner as in the case of other Crown debts; and a certificate purporting to be under the hand of any such Governor or Consular Officer (as the case may be) stating the total amount of such expenses, shall, in any suit or other proceeding for the recovery of such debt, be received in evidence without proof of the hand-writing or of the official character of such Governor or Consular officer, and shall be deemed sufficient evidence of the amount of such expenses, and that the same were duly incurred: provided nevertheless that in no case shall any larger sum be recovered on account of such expenses than a sum equal to twice the total amount of passage money received by the Owner, Charterer, or Master of such Passenger ship, or any of them, from or on account of the whole number of Passengers who may have embarked in such ship, which total amount of passage money shall be proved by the defendant if he will have the advantage of this limitation of the debt; but if any such Passengers are forwarded or conveyed to their intended destination under the provisions of the last preceding

Passengers forwarded by Governor, &c. not entitled to compensation.

Section, they shall not be entitled to the return of their passage money, or to any compensation for loss of passage.

W. MORGAN,
Clerk of the Council.

Legislative Council of India.

28th January 1860.

The following Act, passed by the Legislative Council of India, received the assent of the Right Honorable the Governor General on the 16th January 1860 (communicated to the Legislative Council on the 28th idem), and is hereby promulgated for general information:—

ACT No. III. OF 1860.

An Act to empower Sessions Judges to pass Sentence in certain cases without Reference to the Sudder Court.

Whereas it is expedient to empower Sessions Judges in the Presidency of Fort William in Bengal, to pass sentence in certain trials without reference to the Nizamut Adawlut; and whereas it is likewise expedient to remove the restriction now imposed by law upon Sessions Judges in regard to the minimum of punishment which they are competent to inflict in cases of perjury and certain cases of forgery described in Clause 2 Section IX. Regulation XVII. 1817; It is enacted as follows:—

I. Clause 3 Section VI. and Clause 3 Section IX. Regulation XVII. 1817, of the Bengal Code, are hereby repealed; and Section IX. of the same Regulation, and Section IV. Regulation VI. 1832, of the same Code, are hereby modified.

II. When a person is convicted of the crime of rape, if the circumstances of the case shall not appear to call for a more severe punishment than imprisonment for seven years, with labour, in irons, the Sessions Judge, before whom the trial is held, shall himself pass sentence.

III. When a person is convicted in a trial held under the provisions of Regulation VI. 1832, of a crime, declared by a precedent of the Nizamut Adawlut to be a penal offence, if the circumstances of the case shall not appear to call for a more severe punishment than seven years' imprisonment, with labour, in irons, the Sessions Judge, before whom the trial is held, shall himself pass sen-

tence. If, however, the crime of which the person has been convicted has not been declared to be a penal offence by a precedent of the Nizamut Adawlut, the Sessions Judge shall not proceed to pass sentence, but shall refer the case for the consideration of the Nizamut Adawlut, stating at length in the proceedings the opinion of the punchayet, assessors, or jury, and his own opinion, as to the crime proved, and the nature and extent of the punishment which should be awarded.

IV. When a person is convicted of the crime of perjury, or subornation of perjury,

Sentence by Sessions Judge in case of conviction of perjury or forgery.

or of forgery, or of procuring forgery, as defined and made punishable by Regulations II. 1807, and XVII. 1817, of the Bengal Code, the Sessions Judge shall pass such sentence on the offender as he may consider adequate to the offence in reference to the particular circumstances of the case; provided that he shall in no case exceed the limit of the powers vested in him by Clause 2 Section IX. of the Regulation last mentioned.

V. If, in any case coming under the provisions of this Act, the Sessions Judge shall consider the sentence which he is empowered to pass inadequate to the guilt of the prisoner, he shall refer the case, with his sentiments, for the sentence of the Nizamut Adawlut, in conformity to Section VI. Act XXXI. of 1841, which is hereby declared applicable to such cases.

W. MORGAN,
Clerk of the Council.

Legislative Council of India.

4th February 1860.

The following Act, passed by the Legislative Council of India, received the assent of the Right Honorable the Governor General on the 23rd January 1860 (communicated to the Legislative Council on the 4th February 1860), and is hereby promulgated for general information:—

ACT No. IV. OF 1860.

An Act to amend Act VIII. of 1859 (for simplifying the Procedure of the Courts of Civil Judicature not established by Royal Charter).

Whereas it is expedient to amend Act VIII. of 1859 (for simplifying the Procedure of the Courts of Civil Judicature not established by Royal Charter); It is enacted as follows:—

I. From and after the passing of this Act, so much of the 332nd Section of Act VIII. of 1859, as enacts that "If the appeal lie to the Sudder Court it shall be heard and determined by a Court consisting of three or more Judges of that Court," shall be repealed, and in lieu thereof the following shall form portion of the said Section:—

"If the appeal lie to the Sudder Court, it shall be heard and determined by a Court consisting of two or more Judges of that Court. If, when the Court shall consist of only two Judges, there is a difference of opinion upon the evidence in cases in which it is competent to the Court to go into the evidence, and one Judge concur in opinion with the Lower Court as to the facts, the case shall be determined accordingly: If, in a Court so constituted, there is a difference of opinion upon a point of law, the Judges shall state the point upon which they differ, and the case shall be re-argued upon that question before one or more of the other Judges, and shall be determined according to the opinion of the majority of the Judges of the Sudder Court by whom the appeal is heard."

II. From and after the passing of this Act, the 215th Section of the said Act shall be repealed, and in lieu thereof the following shall be the 215th Section:—

“The Court, on receiving any application for execution of a decree containing the particulars above-mentioned or such of them as may be applicable to the case, shall enter a note of the application and the date on which it was made, in the Register of the suit. If it shall be shown to the Court that the particulars do not correspond with the original decree, the Court shall either return the application for correction to the person making it, or shall, with the consent of such person, cause the necessary correction to be made. If the application be admitted, the Court shall order execution of the decree according to the nature of the application.”

III. When under the provisions of Section 385 of the said Act the Act is extended to any part of the territories not subject to the

Extension of Act to Non-Regulation Provinces.

general Regulations of Bengal, Madras, and Bombay, it shall be lawful for the Government to which the territory is subordinate to declare that the Act shall take effect therein subject to any restriction, limitation, or proviso which it may think proper. In such case the restriction, limitation, or proviso shall be inserted in the declaration or notification of such extension. When the Act is extended by the Local Government to any territory subordinate to such Government, and such extension is made subject to any restriction, limitation, or proviso, the previous sanction of the Governor General of India in Council shall be requisite.

M. WYLIE,
Clerk of the Council.

Legislative Council of India.

4th February 1860.

The following Bill was read a second time in the Legislative Council of India on the 4th February 1860, and was referred to a Select Committee, who are to report thereon within a week:—

A Bill to Amend Act XIX. of 1847 (Articles of War for the Native Army).

Whereas it is expedient to amend the 78th and 112th Articles of War for the Government of the Native Officers and Soldiers in the Military Service; It is enacted as follows:—

Preamble.
Powers of Commanding Officers of Native Regiments in punishing certain offences committed by Non-Commissioned Officers and Soldiers and Native Camp-followers.

I. There shall be added to the 78th Article of War for the Native Army the words following (that is to say):—

“The powers above specified may be conferred on Commanding Officers of Regiments, whenever the Commander-in-Chief of the Presidency to which the Regiment belongs may deem it expedient for the good of the Service so to order. Commanding Officers so empowered may summarily try all offences against any of the Articles of War for the Native Army committed by any Non-Commissioned Officer or Soldier, or by any Camp-follower, not being a European British subject, under their command; and to sentence such offender on conviction, and to confirm and carry out such sentence without any further authority, notwithstanding any provision to the contrary contained in these Articles of War; provided that such sentence shall not exceed the powers of a District or Garrison Court Martial.

“The proceedings on such summary trials by a Commanding Officer shall be recorded in the presence of

two or more European or Native Commissioned Officers in the English language, and in the hand-writing of the Commanding Officer, who shall first make solemn affirmation duly to administer justice, and the evidence shall be taken on oath or affirmation, and interpreted by a competent Interpreter upon solemn affirmation; and when the Commanding Officer shall have recorded the finding and sentence, and signed the proceedings, his signature to which shall be witnessed by the Officers in whose presence the trial has been conducted, the proceedings shall, without delay, be forwarded to the General Officer Commanding the Division, who is hereby authorised to set aside the trial for reasons based on the merits of the case, but not of a merely technical nature; provided that every sentence so awarded by the Commanding Officer may be carried out without waiting for its approval by the reviewing Officer.”

II. There shall be added Forfeiture of pay and allowances during confinement under the 112th Article of War for the Native Army the words following (that is to say):—

“Provided also that Soldiers subjected to confinement in the Quarter Guard, or Defaulters Room, or to solitary confinement as aforesaid, for any period not exceeding seven days, shall forfeit all claim to pay and allowances during such confinement, and shall receive subsistence only, according to the rates of pay laid down in the Regulations.”

M. WYLIE,
Clerk of the Council.

Legislative Council of India.

4th February 1860.

The following Bill was read a second time in the Legislative Council of India on the 4th February 1860, and was referred to a Select Committee, who are to report thereon after the 8th of May next:—

A Bill for facilitating the Collection of Debts on Successions, and for the Security of Parties paying Debts to the Representatives of deceased persons.

Whereas it is expedient to consolidate and amend certain Acts now in force which provide greater security for persons paying to the representatives of deceased Hindoos, Mahomedans, and others not usually designated as British subjects, debts which are payable in respect of the estates of such deceased persons, and which facilitate the collection of such debts by removing all doubts as to the legal title to demand and receive the same; It is enacted as follows:—

I. Act XX. of 1841 (for facilitating the collection of debts on succession, and for the security of parties paying debts to the representatives of deceased persons): so much of Act VIII. of 1842, as relates to the said Act XX. of 1841: Act X. of 1851 (to amend Act XX. of 1841, for the administration of personal estate of deceased persons); and Act VIII. of 1854 (to explain and amend Act X. of 1851 and Act XX. of 1851)—are hereby repealed, except as to certificates granted and acts done under the authority of the said laws before the passing of this Act.

II. No debtor of any deceased person shall be compelled in any Court to pay his debt to any person claiming to be entitled to the effects of any deceased person or any part thereof, except on the production of a certificate to be obtained in manner hereinafter mentioned, or of a probate or letters of administration, unless the Court shall be of opinion that payment of the debt is withheld from fraudulent or vexatious motives, and not from any reasonable doubt as to the party entitled.

III. The District Court within the jurisdiction of which any part of the property of the deceased may be found shall have authority to grant a certificate under this Act. The applicant in his petition shall set forth his title. The Court shall issue notice of application, inviting claimants, and fixing a day for hearing the petition, and upon the appointed day, or as soon after as may be convenient, shall determine the right to the certificate and grant the same accordingly.

IV. The certificate of the District Court shall be conclusive of the representative title against all debtors to the deceased, and shall afford full indemnity to all debtors paying their debts to the person in whose favour the certificate has been granted.

V. The Court may take such security as it shall think necessary from any person to whom it shall grant a certificate for rendering an account of debts received by him, and for indemnity of persons who may be entitled to the whole or any part of the monies received by virtue of such certificate, whose right to recover the same by regular suit against the holder of the certificate is not affected by this Act.

VI. The granting of such certificate may be suspended by an appeal to the Sudder Court, which Court may declare the party to whom the certificate should be granted, or may direct for the investigation of the title. The Court may also, upon petition, after a certificate shall have been granted by the District Court, grant a fresh certificate in supersession of the certificate granted by the District Court.

Such fresh certificate shall not affect any payments made to the person to whom any former certificate may have been granted, without notice that the same has been superseded, but shall entitle the person named therein to receive all monies that may have been recovered under the first certificate from the person to whom the same may have been granted.

VII. Every certificate shall give authority to the person to whom the same is granted throughout the Presidency within which the same is granted; and no certificate subsequently granted in respect of the same property shall be valid or effectual, except as hereinafter mentioned.

VIII. A person certified as aforesaid may be empowered to receive interest on Government securities and dividends, or on shares of any Bank or parts thereof, and to negotiate such securities. He may be also empowered to receive a share of such interest or dividends, or to negotiate a share of such securities. But these powers shall only arise by express words in the certificate.

IX. In the case of disputes among persons claiming to be jointly entitled to be proprietors of any Government securities as the representatives of any deceased person, the District Court, whenever sufficient cause shall be shown, and on the request of any such claimant, may, so far as concerns the said securities, grant a certificate under this Act to such person as shall be, from time to time, appointed by the local Government to act as trustee under this Section, and shall specify in such certificate the several persons appearing to him to be such proprietors, and

their several shares; and the said trustee, by virtue of such certificate, shall be entitled to receive and give discharges for the interest accruing due on such securities, and shall account for and pay the sum to the several persons specified in the certificate to be thereunto entitled, according to the shares therein set forth, and shall be empowered to act in all other respects concerning the said securities as agent for such persons, and shall be entitled to receive such Commission, not exceeding per centum, on the sums received and paid by him, as the local Government shall think it. Provided nevertheless, that the right of any other person to recover the whole or any part of the monies so paid by regular suit against all or any of the persons to whom the same have been paid, shall not be affected by this Act.

X. If any such disputes among persons claiming to be proprietors of Government securities are not ended within two years from the date of the certificate granted under the last preceding Section, the said trustee may apportion the principal sum of the said securities rateably among the parties appearing from the certificate to be proprietors thereof, and may apply for and receive new securities from the proper Officer appointed to issue the same in the respective names of the several parties certified to be entitled thereto: provided that such new securities shall be issued only according to the rules in use for the regulation and issue of such Government securities; and the receipt of the said trustee for such new securities, by endorsement on the old securities or otherwise, shall be a legal discharge to the Government against the disputing parties claiming to be entitled to the several amounts for which such securities shall be issued.

Provided always that, if the amount of any Government securities in dispute, or any part thereof, shall not be sufficient to admit of their rateable division according to the rules applicable to the issue of such securities, the said trustee may sell and dispose of the disputed securities, or such part as shall be necessary under this provision, and apportion the proceeds thereof among the parties entitled to receive the same.

XI. Every certificate granted to the trustee appointed under Section IX. shall be taken to supersede and annul any previous certificate so far as such previous certificate relates to the said Government securities.

XII. Where a certificate shall have been granted in cases in which such certificate would be valid but for the previous grant of a certificate, all payments made to the person holding the latter certificate in ignorance of the grant of the previous certificate, shall be held good against claims under such previous certificate.

XIII. With regard to the property of a deceased Hindoo, Mahomedan, or other person not usually designated by the term "British subject," no certificate in respect of any such property shall be valid if made after a probate or letters of administration granted in respect of the same; provided assets belonging to the deceased were, at the time of his death, within the local jurisdiction of the Court granting the probate or letters of administration.

XIV. Where a certificate shall have been granted in cases in which such certificate would be valid but for a probate or letters of administration previously granted, all payments made to

Certain payments under certificate, granted after grant of probate or letters, protected.

the person holding the certificate in ignorance of the previous granting of the probate or letters of administration, shall be held good against claims under the probate or letters of administration so previously granted.

XV. No probate or letters of administration shall be valid for the purpose of the recovery of debts, or for the security of debtors, after a certificate granted in respect of the same property for which such probate or letters of administration shall have been granted: provided assets belonging to the deceased were, at the time of his death, within the jurisdiction of the Court granting such certificate.

XVI. Where probate or letters of administration may have been granted in cases in which such probate or letters of administration would be valid but for the previous grant of a certificate, all payments made in ignorance of the previous grant of the certificate shall be held good against claims under such previous certificate.

XVII. Curators appointed under Act XIX. of 1841 who may be invested with certain powers which are conferred on persons obtaining certificates under this Act, shall not exercise any powers which, but for that Act, would lawfully belong to persons obtaining certificates, or to executors or administrators where a certificate, probate, or letters of administration has been actually obtained; but all persons who may have paid debts or rents to a curator authorised by a Court to receive the same, shall be indemnified, and the curator shall be responsible for the payment of the same to the person who has obtained a certificate, the executor, or administrator, as the case may be.

XVIII. All probates and letters of administration granted by any Supreme Court of Judicature in cases in which any assets belonging to deceased persons were at the time of their deaths, within the local jurisdiction of the Court granting the probate or letters of administration, shall have the effect of probate and letters of administration granted in respect of the property of British subjects, but for the purpose of the recovery of debts only and the security of debtors paying the same, except so far as is in this Act provided.

XIX. A certificate of administration granted by the British Representative accredited to any Foreign Prince or State, shall, as regards the residents within the Territories of such Prince or State, have the same effect in respect to Government securities as a certificate granted to a Native subject of Her Majesty under the provisions hereinbefore contained.

XX. Every certificate of administration granted under the last preceding Section shall, as regards the Government securities, give authority to the person to whom the same shall be granted throughout the British Territories in India, and have the same effect throughout the said territories as a certificate granted under Section VII. of this Act has within the Presidency within which the same is granted.

XXI. No certificate granted under this Act shall empower the person certified to negotiate any Government security or share of a Bank, or any share of such security, or to receive

any interest or dividend due thereon, or any share of such interest or dividend, unless the Government securities or Bank share shall be specified in such certificate.

XXII. Any Court or Officer authorised to grant a certificate may, from time to time, extend the same to any Government security or Bank share not originally specified therein, and every such extension shall have the same effect as if the Government security or Bank share to which the certificate shall be extended had been originally specified therein.

XXIII. Upon the extension of a certificate, security may be required in the same manner as upon the original grant of a certificate.

XXIV. Nothing in this Act contained shall be held to extend to the property of any person usually designated as a British subject.

XXV. The following words and expressions in this Act shall have the meaning hereby assigned to them, unless there be something in the subject or context repugnant to such construction (that is to say)—

Words importing the singular number shall include the plural number, and words importing the plural number shall include the singular number.

Words importing the masculine gender shall include females.

The words "District Court" shall mean the principal Civil Court of original jurisdiction of a Zillah or District.

The words "Sudder Court" shall be deemed to include the highest Civil Court of Appeal in any part of the British Territories in India not subject to the control and superintendence of a Sudder Court.

M. WYLIE,
Clerk of the Council.

Legislative Council of India.

4th February 1860.

The following Bill was read a second time in the Legislative Council of India on the 4th February 1860, and was referred to a Select Committee, who are to report thereon after the 8th of May next:—

A Bill to Amend Act VIII. of 1855 (relating to the office and duties of Administrator General).

Whereas it is expedient to amend Act VIII. of 1855, relating to the office and duties of Administrator General; It is enacted as follows:—

I. The Administrator General shall, when duly authorised or required so to do by the Military Secretary to Government, secure and distribute the assets of the estate and effects of any Officer, Soldier, or other person subject to any Articles of War, in all cases in which such estate and effects do not exceed in the whole Five Hundred Rupees, charging the estate with a commission of three per centum only.

Provided always that it shall not be necessary for the Administrator General to take out letters of administration in cases referred to in this Section.

II. If, within months, no person claiming to be entitled to a principal share of the effects of the deceased shall obtain a certificate from the Administrator General under Section XLIII. of the said Act, or letters of administration to

the estate and effects of the deceased, the Administrator General, when required so to do by any creditor against the estate, shall apply for, and the Supreme Court may, in such cases grant to him, letters of administration to the said estate and effects, or, if he omit to take such proceedings, such creditor may apply for, and the Supreme Court may in such cases grant to such creditor, letters of administration to the said estate and effects.

III. Whenever any person holding the office of Administrator General shall obtain leave of absence, it shall be lawful for the Government to appoint some person to officiate as Administrator General; and such person, while so officiating, shall be subject to the same conditions and bound by the same responsibilities as the Administrator General by any law now in force or that may hereafter be enacted.

M. WYLIE,
Clerk of the Council.

Legislative Council of India.

4th February 1860.

The following Bill was read a second time in the Legislative Council of India on the 4th February 1860, and was referred to a Select Committee, who are to report thereon after the 8th of April next:—

A Bill to remove certain Tracts on the Eastern Border of the Chittagong District from the Jurisdiction of the Tribunals established under the General Regulations and Acts.

Whereas it is expedient to remove the Hilly and Forest tracts of country, situated on the eastern border of the District of Chittagong, from the jurisdiction exercised by the Civil, Criminal, and Revenue Courts and Offices of that District, under the general Regulations and Acts of the Government; It is enacted as follows:—

I. The tracts of country described in the Schedule to this Act are hereby removed from the jurisdiction of the Courts of Civil and Criminal Judicature, and from the control of the Officers of Revenue constituted by the Regulations of the Bengal Code and the Acts passed by the Governor General of India in Council and the Legislative Council of India, as well as from the system of procedure prescribed for the said Courts and Offices by the Regulations and Acts aforesaid; and no Act hereafter passed by the Legislative Council of India relative to the constitution or procedure of the said Courts and Offices shall be deemed to extend to any part of the said tract, unless the same be specially named therein: provided that nothing herein contained shall extend to or affect any case now pending in any Court or office.

II. The administration of Civil and Criminal justice and the superintendence of the settlement and realisation of the public Revenue and of all matters relating to rent within the said tracts, are hereby vested in such Officer or Officers as the Lieutenant Governor of Bengal may, for the purpose of tribunals of first instance, or of reference and appeal, appoint, and the Officer or Officers so appointed shall, in the matter of the administration and superintendence aforesaid, be subject to the direction and control of the Lieutenant Governor of Bengal, and be guided by such instructions as the Lieutenant Governor of Bengal may from time to time issue.

III. It shall be lawful for the Lieutenant Governor of Bengal to direct that an appeal may be heard in any of the matters described in the last preceding Section by the Civil and Session Judge of Chittagong, or the Commissioner of Revenue for that District, or by the Sudder Dewanee and Nizamut Adawlut, or by the Board of Revenue, and to declare in what cases the order made by any Officer or Court, empowered by the Lieutenant Governor to dispose of any of the matters aforesaid, shall be final.

IV. It shall be lawful to the Lieutenant Governor of Bengal to direct any Officer empowered to administer Criminal jurisdiction in or for the tracts aforesaid, to refer the sentence passed by him in any class of Criminal trials for the confirmation of the Sudder Court; and no sentence of death passed by any person competent, under the direction of the Lieutenant Governor, to pass such sentence, shall be carried into execution until it be confirmed by the Sudder Court. In disposing of any trial referred for disposal under this Section, the Sudder Court shall not call for the Futwah of its Law Officer, and shall pass such order as it may deem just and proper, so as that it shall not convict any person acquitted by the referring Officer, or enhance any sentence pronounced by him.

V. Any person liable to be imprisoned in any Civil or Criminal Jail, or to be transported beyond sea under any order or sentence passed by any Officer or Court empowered as provided in this Act, may be imprisoned in any Civil or Criminal Jail, or transported to any place which the Lieutenant Governor of Bengal may direct.

VI. When a question shall arise whether any place falls within the tracts described in the Schedule of this Act, it shall be competent to the Commissioner of Revenue for the District of Chittagong to consider and determine on which side of the described boundary the place aforesaid may lie, and the order made by the Commissioner shall be final.

VII. This Act shall take effect from such date as shall be fixed by the Lieutenant Governor of Bengal, and notification thereof shall be published in the Office of the Commissioner of Revenue and the Courts of the Civil and Sessions Judge and of the Magistrate of Chittagong, and in such other manner as the Lieutenant Governor may direct.

SCHEDULE.

The boundary of the Hilly and Forest tract referred to in the foregoing Act shall be understood generally to run to the eastward of the surveyed area of the villages situated on the eastern frontier of the Chittagong District as surveyed and mapped in the course of the Revenue Survey of that District, and shall be more particularly taken to be indicated as follows:—

- As respects Thannah Fattickherree: all the country lying east of the villages Raughur, Joozkola, Hapuneah, Fuckerachung, Kunchunpoor, and Goomareetulla.
- ” ” Thannah Hathezaree: all the country lying east of Mugkatta, Radahmadheepoor, and other surveyed villages of this Thannah and of a line drawn from the south-eastern boundary to Gogra in Faree Rungunneah.
- ” ” Faree Rungunneah: all the country lying to the east of Gogra, Nichintapoor, Kodala, Puddoon, Dood-Pookereah, and other surveyed villages of this Faree, situated on both sides of the Fenny River.

As respects Thanah Patteah: all the country lying east of the surveyed villages of this Thannah, that is to say, lying east of a line drawn from the eastern surveyed boundary of Doo-Pookereah, in Faree Rungunneah, down to the eastern surveyed boundary of the village Doobacherree lying north of the River Sunkoo.

" " Thannah Sutkuneah: all the country lying east of Pooranghur, Burdoora, Andar Manick, Rajbarree, and other surveyed villages of this Thannah.

" " Thannah Chuckereah: all the country lying eastward of a line drawn from the village Rajbarree, in Thannah Tulkuneah, to the surveyed villages Boonoo and Bilcherrie on the Moree River, in Thannah Chukereah, and also all the country lying eastward of the surveyed villages of this Thannah between Bilcherrie and Pagoleebel.

" " Thannah Ramoo: all the country lying east of a line drawn from Pagoleebel, in Thannah Chukeriah, to Edghur, Gurjahmah, and Kucheppeah in Thannah Ramoo.

Also all the country comprised in Thanah Teknaaf and lying south of the mouth of the Rajoo River, and south and east of a line drawn from the Rajoo River to the surveyed village Kucheppeah of Thanna Ramoo.

M. WYLIE,
Clerk of the Council.

Legislative Council of India.

28th January 1860.

The following Bill was read a second time in the Legislative Council of India on the 28th January 1860, and was referred to a Select Committee, who are to report thereon after the 1st of May next:—

A Bill to amend Act XXI. of 1856 (to consolidate and amend the Law Relating to the Abkaree Revenue in the Presidency of Fort William in Bengal).

Whereas it is expedient to increase the rate of duty levied on spirits manufactured at distilleries worked according to the English method, and otherwise to amend Act XXI. of 1856; It is enacted as follows:—

I. So much of Section VII. Act XXI. of 1856, as prescribes that the duty leviable on spirits manufactured according to the English method, for the imperial gallon of the strength of London proof, shall be One Rupee—is hereby repealed; and, on and after the 21st January 1860, it shall be lawful for the Government to levy the duty aforesaid at the rate of Three Rupees.

II. When any person is sentenced to pay any fine or forfeiture, under the said Act, such person in default of payment of the same, may be imprisoned, by order of the Magistrate, for any term not exceeding two months, when the amount of the fine or forfeiture shall not exceed fifty Rupees, or for any term not exceeding four months, when the amount of the fine or forfeiture shall not exceed two hundred Rupees, or for any term not exceeding six months, when the amount of the fine or forfeiture shall exceed two hundred Rupees; but in any case the imprisonment shall determine upon the payment of the fine or forfeiture adjudged.

III. Every Collector or other Officer is hereby indemnified, for anything done on and after the said 21st of January 1860, in collecting or enforcing the duty leviable under the 1st Section

of this Act, or by virtue of any order of Government heretofore made, authorising the levy of any such duty, or in otherwise carrying out this Act; and no action or other proceeding shall be maintained against any such Collector or other Officer in respect of anything so done.

IV. This Act, and Act XXI. of 1856, as hereby amended, shall be read as one Act.

W. MORGAN,
Clerk of the Council.

Legislative Council of India.

21st January 1860.

The following Bill was read a second time in the Legislative Council of India, on the 21st January 1860, and was referred to a Select Committee, who are to report thereon after the 25th of April next:—

A Bill for the Levy of Port Dues in the Port of Bassein.

Whereas it is necessary to fix the amount of the Port-dues to be hereafter levied and taken in the Port of Bassein, in accordance with the provisions of Act XXII. of 1855; It is enacted as follows:—

I. A Port-due at a rate not exceeding the rate of four annas per every ton of burden, shall be chargeable in respect of every sea-going vessel of the burden of ten tons and upwards which shall enter the said Port.

II. When any vessel enters the said Port, being driven in by stress of weather, or in consequence of having sustained any damage, or for any other reason, but does not discharge or take in any cargo or passenger therein (with the exception of such unshipment and reshipment as may be necessary for the purpose of repair), the Port-due chargeable in respect of such Vessel shall be at a rate equal to one-half the rate chargeable in respect of other vessels.

III. Provided that, when any vessel having left the said Port is compelled to re-enter it by stress of weather, or in consequence of having sustained any damage, no Port-due shall be chargeable in respect of such vessel.

IV. No vessel shall be required to pay the Port-due chargeable under this Act oftener than once in sixty days.

V. This Act shall commence and have effect from and after the Commencement of Act. and the local Government shall, on or before that date, pursuant to Section XLII. Act XXII. of 1855, declare, by notification to be published in the *Calcutta Gazette*, the rates at which Port-dues shall be levied in the said Port, subject to the provisions of, and within the limits prescribed by, this Act; and from and after the said date no Port-due shall be levied at the said Port except under the authority of Act XXII. of 1855, and of this Act.

VI. This Act shall be read with, and taken as a part of, Act XXII. of 1855.

W. MORGAN,
Clerk of the Council.

Legislative Council of India.

21st January 1860.

The following Bill was read a second time in the Legislative Council of India, on the 14th January 1860, and was referred to a Select Committee, who are to report thereon after the 25th of April next:—

A Bill relating to the Solemnisation of Marriages in India by ordained Ministers of the Church of Scotland.

Whereas, by an Act of Parliament passed in the 58th year of the reign of King George the 3rd, entitled

Preamble.

“An Act to remove doubts as to the validity of certain Marriages had and solemnised within the British Territories in India,” it was declared and enacted (amongst other things) that, from and after the 31st day of December then next ensuing, all marriages between persons, both or one of such persons being members or member of, or holding communion with the Church of Scotland, and making a declaration to the effect thereinafter mentioned, which marriages should be had and solemnised within the British Territories in India by

ordained Ministers of the Church of Scotland as by law established, and appointed by the United Company of Merchants of England trading to the East Indies to officiate as Chaplains within the said territories, and should be adjudged, esteemed, and taken to be of the same, and no other force and effect, as if such marriages were had and solemnised by Clergymen of the Church of England, according to the rites and ceremonies of the Church of England: And whereas it is expedient that so much of the said Act of Parliament as requires ordained Ministers of the Church of Scotland celebrating such marriages to be also persons appointed to officiate as Chaplains within the said Territories, should cease to have effect; It is enacted as follows:—

I. So much of the said Act of Parliament as requires that the ordained Ministers of the Church of Scotland, as by law established, therein referred to, should be persons appointed to officiate as Chaplains within the said Territories, is hereby repealed.

Part of 58 Geo. III., c. 84.
repealed.

W. MORGAN,
Clerk of the Council.

ACT No. XV. OF 1859.—Murathee.

सन १८५९ चा आक्ट १५ वा.

इंडियाचे लेजिस्लेटिव कौन्सिलाने ठरविला तो, गवरनर जनरल याणी
सन १८५९ चे मे महिन्याचे १७ वे तारिखेस मंजूर केला.

नवीन युक्ति काढणारांस अनन्य ग्राह्याधिकार देण्या विषयीं आक्ट.

“हिंदुस्थानाचा राज्यकारभार चालविण्या वावद नियम ठरविण्या विषयीं आक्ट” म्हणून राणीचे राज्याचे १७ वे वर्षीं स्टायट्यूट ठरला आहे त्या स्टायट्यूटा अन्वये राणीची पूर्वी मंजुरी घेतल्या वांचून, व प्रसिद्ध केल्या वांचून इंडियाचे लेजिस्लेटिव कौन्सिलाने “नवीन युक्ति काढणारांस अनन्य ग्राह्याधिकार देण्या विषयीं आक्ट” म्हणून सन १८५६ चा ६ वा आक्ट ठरविला यास्तव; आणि राणीची पूर्वी मंजुरी घेतल्या वांचून सन १८५६ चा ६ वा आक्ट ठरविण्याचा अधिकार इंडियाचे लेजिस्लेटिव कौन्सिलाने नाहीं असं अनुमत राणीचे ‘ला’ ‘आफिसरानी’ दिलें, आणि ईस्ट इंडिया कंपनीचे कोर्ट डरेक्टरांस कायद्या अन्वये अधिकार आहे त्या अधिकारा वरून त्याणी सन १८५६ चा ६ वा आक्ट नामंजूर केला, आणि ती नामंजूर करण्याची गोष्ट त्याणी इंडियाचे गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांस कळविली तेव्हां सदहू आक्ट सन १८५७ चे ९ वे आक्टा वरून रद्द केला यास्तव; आणि नवीन * म्यानुफ्याक्चराची’ युक्ति काढणारांस उत्तेजन होण्या करितां त्याणी काढलेले नवीन युक्ति विषयीं त्यांस हिंदुस्थानांत अनन्य ग्राह्याधिकार मिळावे, व सदहू आक्टा अन्वये अनन्य ग्राह्याधिकार मिळाले असतील ते राखावे हें योग्य आहे, यास्तव खालीं लिहिल्या प्रमाणे ठरविलें आहे (हा आक्ट ठरविण्या विषयीं सदहू स्टायट्यूटा अन्वये राणीची मंजुरी पूर्वी घेतली आहे व प्रसिद्ध केला आहे);—

उद्देश.

१. कोणतेही नवीन ‘म्यानुफ्याक्चराची, युक्ति जा मनुष्याने काढली असेल त्याणे नवीन काढलेले युक्तिचा तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयीं, इंडियाचे गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांस अर्जी करावी, सदहू प्रमाणे, अर्जी करणे ती या आक्टास जोडलेले परिशिष्टांत लिहिलेले फर्मा प्रमाणे, किंवा मजकुरा प्रमाणे लेखी करावी, व तीवर अर्जदाराने, किंवा अर्जदार हिंदुस्थानांत नसेल तर, त्याचे मुख्यावर वकिलाने सही करावी. व त्या अर्जीत अर्जदाराचें नाव व धंदा, व राहाण्याचें ठिकाण, व नवीन काढलेले युक्तिचा प्रकार न्याहावा.

नवीन काढलेले युक्तिचा तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयीं युक्ति काढणाराने अर्जी करावी.

अर्जीचा फर्मा वेगरे.

२. सदहू प्रकारची अर्जी दिल्यावर नवीन काढलेले युक्तिचा तपशील दाखल करण्याचा हुकूम अर्जदारास देण्याचा अधिकार इंडियाचे गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांस आहे.

तपशील दाखल करण्याचा हुकूम.

३. सदहू प्रकारचा हुकूम देण्यापूर्वी ती अर्जी चौकशी करून रिपोर्ट करण्यासाठी कोणतेही मनुष्याकडे किंवा मनुष्यांकडे सोंपण्याचा अधिकार इंडियाचे गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांस आहे, आणि चौकशी करून रिपोर्ट करण्या वहल योग्य ‘फी’ मिळण्याचा हक्क सदहू प्रकारचे मनुष्याचा किंवा मनुष्यांचा आहे, व ती ‘फी’ अर्जदाराने यात्रिः सदहू ‘फी’ चे रकमे वहल तक्रार पडली असतां, ती रकम इनसाफाचे वादशाही सुपीम कोर्टांचे जज्जाने संक्षिप्त रितीने काम चालवून ठरवावी.

चौकशी करून रिपोर्ट करण्या साठी, अर्जी सोंपण्याचा अधिकार.

४. सदहू हुकुमाचे तारिखेपासून साहा ‘क्यालेंडर’ महिन्यांचे आंत, अर्जदार आपण नवीन काढलेले युक्तिचा तपशील या आक्टांत पुढें सांगितल्या प्रमाणे दाखल करवील तर,

तपशील दाखल केल्याचे तारिखे पासून चौदा वर्षे पर्यंत अनन्यग्राह्याधिकार अर्जदारास आहे.

* या शब्दाचे अर्थ विषयीं ३८ वें कलम पाहा.

तपशील दाखल केल्यापासून चौदा वर्षे पर्यंत, आणि पहिले चौदा वर्षा पुढे आणखी मुदत मिळाली असली तर त्या मुदती पर्यंत, नवीन काढलेले युक्तीने पदार्थ हिंदुस्थानात करण्याचा, व हिंदुस्थानात ती नवीन युक्ति विकण्याचा, व तिचा उपयोग करण्याचा, व या प्रमाणे करण्याची मुखत्यारी दुसऱ्यास देण्याचा अनन्य प्राध्याधिकार अर्जदारास, किंवा त्याचे 'एक्सक्यूटरांस,' किंवा 'आडमिनिस्ट्रेटरांस,' किंवा 'आसैनांस' आहे असें समजावें. या कलमावरून दिलेले अनन्य प्राध्याधिकाराचे मुदतीचीं तेरा वर्षे भरल्या नंतर, आणि साडे तेरा वर्षे भरल्या पूर्वी कोणतेही वेळीं नवीन युक्ति काढणाराने अर्जी केली असतां योग्य दिसेल त्या प्रमाणे पराकाष्ठा आणखी चौदा वर्षे पर्यंत मुदत देण्याचा अधिकार इंडियाचे गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांस आहे.

तपशील दाखल करण्या विषयींचे हुकुमांत शर्ती घालण्याचा अधिकार आहे.

५. तपशील दाखल करण्याविषयींचे, किंवा सदहू प्रमाणे अनन्य प्राध्याधिकाराची मुदत वाढविण्याविषयींचे हुकुमांत आपणास योग्य दिसेल तसे करार, व शर्ती घालण्याचा अधिकार इंडियाचे गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांस आहे.

तपशील लेखी असावा व त्यांत नवीन युक्तिचा प्रकार असावा.

६. नवीन काढलेले युक्तिचा तपशील या आकटा प्रमाणे दाखल करणे तो लेखी असावा, व त्यावर अर्जदाराची सही असावी, व नवीन युक्तिचा प्रकार व ती कोणते रितीने चालवावी हे त्यांत विशेषें करून लिहिलेले असावे.

अर्जी व तपशील सरकारचे सेक्रेटारीकडे द्यावा.

७. तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयींची अर्जी व या आकटा प्रमाणे दाखल करण्याचा तपशील इंडिया सरकारचे होम डिपार्टमेंटातील सेक्रेटारी कडे द्यावा, आणि प्रत्येक अर्जी बरोबर व तपशीला बरोबर या आकटास जोडलेले परिशिष्टांत लिहिलेले फर्मा प्रमाणे किंवा मजकुरा प्रमाणे लिहिलेला इकरार अर्जदाराचे सहीचा असावा, आणि नवीन युक्ति काढणारा हिंदुस्थानात नसेल तर, जो मुखत्यार अर्जी देईल किंवा तपशील दाखल करील त्याचे सहीचाही इकरार अर्जी व तपशील यांबरोबर असावा, आणि तो मुखत्याराचा इकरार खाली लिहिलेले मतलबाचा सदहू परिशिष्टांत लिहिलेले फर्मा प्रमाणे किंवा तसे मजकुराचा असावा. त्या इकरारांतील मतलब वितपशील : नवीन युक्ति काढणाराचा म्हणून जो इकरार आहे त्यावर त्याची सही आहे, व त्यांतील मजकूर वास्तविक आहे असें मला खचित वाटतें. सदहू प्रकारची अर्जी व तपशील देण्याची तारीख त्या प्रत्येकाचे पाठीवर ल्याहावी, व ती तारीख सेक्रेटारीचे कचेरीचे दमरांत ल्याहावी.

अर्जी देण्याची तारीख तिचे पाठीवर ल्याहावी.

इकरारांत खोटा मजकूर लिहिला असतां खोटे शपते प्रमाणे शिक्षा होईल.

८. कोणी मनुष्य या आकटा प्रमाणे इकरार करील त्यांत, तो बुध्या व लालचीने खोटा मजकूर लिहील तर, त्याणे खोटे शपतेचा गुन्हा केला असें समजावें, व त्यावर त्या प्रमाणे काम चालवून गुन्हाची शाबिती झाल्यावर त्यास शिक्षा करावी.

'फी' दिल्या पूर्वी तपशील दाखल करूं नये.

९. चौकशी करून रिपोर्ट करण्यासाठी अर्जी जा मनुष्यास किंवा मनुष्यांस सोंपली असेल त्यांची 'फी' देणे असल्यास त्या फी सुध्दा, या आकटा वरून देण्याची 'फी' ती सर्व अर्जदारांने दिल्या वांचून तपशील दाखल करूं नये.

तपशीलाचा नकला पांचवाच्या व वाटाव्या.

१०. दाखल करण्यासाठी तपशील देते वेळीं, अर्जदाराने सदहू सेक्रेटारीस त्या तपशीलाचा पांच नकला पांचवाच्या, त्या नकलांतून

एक नकल बंगाल सरकारचे सेक्रेटारी पैकीं एके सेक्रेटारीस पाठवावी व त्याणे ती दाखल करावी;

एक नकल मद्रास सरकारचे सेक्रेटारी पैकीं एके सेक्रेटारीस पाठवावी व त्याणे ती दाखल करावी;

एक नकल मुंबई सरकारचे सेक्रेटारी पैकीं एके सेक्रेटारीस पाठवावी व त्याणे ती दाखल करावी; आणि

एक नकल वायव्य प्रांताचे सेक्रेटारी पैकीं एके सेक्रेटारीस पाठवावी व त्याणे ती दाखल करावी.

एक रुपया "फी" जे कोणी देतील त्यास पाहाण्यासाठी प्रत्येक सदहू सेक्रेटारीचे कचेरीत सदहू प्रकारचे तपशिलाची नकल योग्य वेळी खुली ठेवावी.

पाहाण्या साठी खुली ठेवावी.

११. इंडिया सरकारचे सदहू सेक्रेटारीचे कचेरीत एक वही ठेवावी तीत सदहू प्रकारची अर्जा व तपशील व सदहू प्रकारचे अर्जा विषयी किंवा त्या अर्जात लिहिलेले नवीन काढलेले युक्ती विषयी झालेला हुकूम दाखल करावा. सदहू प्रकारचे वहीत तपशील जा क्रमाने दाखल होतील त्या क्रमाने प्रत्येक तपशीलावर नंबर घालावा; आणि सदहू प्रकारचे वहीत प्रत्येक तपशिलाची बारनिशी होईल, तिचे रकान्यावर नवीन काढलेले युक्ति विषयी झालेले प्रत्येक हुकुमाचें टिपण ल्याहावें, आणि १४ वे कलमातील ठरावा अन्वये अर्जा, किंवा यादी, किंवा नीट केलेला तपशील दाखल होईल त्याचेंही टिपण ल्याहावें.

अर्जा व तपशील वगैरे नोंदण्याची वही.

१२. जो कोणी एक रुपया "फी" देईल त्यास पाहाण्यास सदहू वही, किंवा तिची नकल, सोईचे वेळी खुली ठेवावी, तीतले कोणतेही बारनिशीची नकल कोणतेही मनुष्याने मागितल्यास, त्याणे नकल करण्याचा खर्च दिव्यावर, सदहू सेक्रेटारीने आपण सही करून नकल त्यास देवावी.

नोंदवही पाहाणे.

नोंदीची सही केलेली नकल देणे.

१३. सदहू प्रकारची सही केलेली नकल जा दास्तऐवजाची म्हणून असेल त्या दस्तऐवजाचा प्रथम दर्शना पुरावा ती नकल आहे असे समजावें.

सही केलेली नकल प्रथम दर्शनी पुरावा आहे.

१४. तपशील दाखल केल्या नंतर, अर्जदारास खाली लिहिल्या प्रमाणे वाटण्यास, सबब असेल तर म्हणजे आपले अर्जात किंवा तपशिलांत चुकने किंवा दुर्लक्ष्याने खोटा मजकूर लिहिला आहे, अथवा आपले अर्जाचे तारिखेस जें नवें नव्हतें तें किंवा जें आपण नवीन शोधून काढलें नाहीं तें दाखल झालें आहे, अथवा सदहू प्रकारचे तपशिलांत अमुक व्यंग आहे किंवा अपूर्तता आहे, असे वाटण्यास सबब असेल तर, सदहू प्रकारची चुक, किंवा व्यंग, किंवा अपूर्तता दर्शविणारे मजकुराची यादी, किंवा नवीन युक्ति काढली आहे म्हणून म्हटलें असेल तिचा अमुक भाग मी काढला नाहीं अशे मजकुराची यादी, दाखल करण्याचे परवानगी विषयी गवरनर जनरल इन्कौन्सिलास अर्जा करण्याचा अधिकार सदहू अर्जदारास आहे, अथवा तपशिलांत व्यंग किंवा अपूर्तता असेल तेव्हा तपशील नीट करून दाखल करण्याचे परवानगी विषयी अर्जा करण्याचा अधिकार त्यास आहे. सदहू प्रकारची चुक, किंवा व्यंग, किंवा अपूर्तता कशी झाली हें आणि ती कपटाने केली नाहीं हें सदहू प्रकारचे अर्जात ल्याहावें, आणि सदहू प्रकारचे अर्जातील मजकूर माझे माहिती प्रमाणे व समजुती प्रमाणे खरा आहे असा अर्जदाराचा इकरार त्याचे सहीनिशी किंवा तो हिंदुस्थानांत नसेल तर त्याचे मुखत्याराचे सहीनिशी अर्जाबरोबर असावा. सदहू प्रकारची अर्जा आल्यावर सदहू प्रकारची यादी किंवा नीट केलेला तपशील दाखल करण्या विषयी हुकूम करण्यास गवरनर जनरल इन्कौन्सिल मुखत्यार आहे. १० वे व ११ वे, व १२ वे, व १३ वे, कलमातील ठराव, तपशिलास लागू आहेत ते सर्व ठराव, या कलमांत सांगितलेले अर्जास, व हुकुमांस, व यादीस किंवा नीट केलेले तपशिलांस लागू आहेत असे समजावें. नीट केलेला तपशील या आकटातील ठरावा अन्वये दाखल केला म्हणजे त्याचें फळ, प्रथम दाखल केलेले तपशिलाचे फळा सारिखेंच आहे असे समजावें, परंतु अनन्यप्राध्याधिकारा विषयी झालेल्या फिर्यादी किंवा चाललेली कामें सदहू प्रकारचा नीट केलेला तपशील दाखल करते वेळी चालू असतील त्या विषयी मात्र समजू नये, आणि असे ठरविलें आहे की प्रथम संपादन केलेला कोणताही अनन्यप्राध्याधिकार नीट केलेले तपशिला वरून वाढतो किंवा मोठा होतो असे समजू नये.

नीट केलेला तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयी अर्ज कोणते प्रसंगी करण्याचा अधिकार अर्जदारास आहे.

नीट केलेले तपशिलाचें फळ.

१५. नवीन युक्ति कोणतेही प्रकारें उपयोगी नसेल तर, किंवा

नवीन युक्ति कोणतेही प्रकारें उपयोगी नसेल तर किंवा.

तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयी अर्जा देते वेळी, नवीन काढलेली युक्ति, या आकटातील अर्था प्रमाणे, नवीन नसेल तर, किंवा

नवीन काढलेली युक्ति नवीन नसेल तर, किंवा,

अर्जदार काढणारा नसला तर किंवा,

युक्तिचा प्रकार तपशिलांत लिहिला नसला तर किंवा,

अर्जात किंवा तपशिलांत बुध्या किंवा कपटाने खोटा मजकूर लिहिला असेल तर,

कोणास अनन्यप्राध्याधिकार मिळणार नाही.

अनन्यप्राध्याधिकार लोकांस अपकारक वगैरे आहे असें सरकार ठरविले तर तो बंद होईल.

किंवा करार तोडल्याची शाबितो झाल्यावरून तो बंद आहे असें सरकार ठरविले तर तो बंद होईल.

नवीन युक्ति आणणारा नवीन युक्ति वास्तविक काढणारा नसेल तर तो नवीन युक्ति काढणारा आहे असें समजू नये.

नवीन युक्ति काढणारा परदेशी असेल तर.

आपला तपशील दाखल करण्याचे परवानगी करितां अर्जा करण्या पूर्वी युनैटेड किंग्डम मध्ये किंवा हिंदुस्थाना मध्ये नवीन युक्तिचा लोक उपयोग करित नसतील किंवा त्यांस ती माहित नसेल ती या आकटाचे अर्था प्रमाणे नवीन युक्ति आहे असें समजावें.

नवीन युक्तिची माहिती दग्याने झाली असेल तर.

विशेष ठराव.

नवीन युक्ति काढणाराने तिचा उपयोग लोकांत केला असेल तर.

नवीन युक्ति काढणारास इंग्रजी बादशाही सनद मिळाल्यावर त्याणे हा आकट ठरल्या पासून किंवा बादशाही सनदेचे तारिखे पासून १२ महिन्यांचे अंत अर्जा करावी.

अर्जदार नवीन युक्तिचा काढणारा नसेल तर, किंवा

दाखल केलेले तपशिलांत किंवा तपशील नीट केला असेल तर त्यांत नवीन युक्तिचा प्रकार व ती कशी चालवावी या विषयी विशेषे करून लिहिलें नसेल तर, किंवा

नवीन युक्ति विषयीचे असल अर्जात किंवा मागाहून केलेले अर्जात; अथवा असल तपशिलांत किंवा नीट केलेले तपशिलांत बुध्या किंवा कपटाने खोटा मजकूर लिहिला असेल तर

या आकटाअन्वये अनन्य प्राध्याधिकार मिळण्याचा दावा कोणाचा चालणार नाही.

१६. या आकटा प्रमाणे दिलेला अनन्य प्राध्याधिकार, किंवा तो चालविण्याची रीत राज्यास अपकारक, किंवा लोकांस बाधक आहे असें इंडियाचे गवरनर जनरल इन् कौन्सिल ठरवितील तर तो अधिकार बंद होईल असें समजावें, अथवा जा विशेष करारा वरून अर्जदारास तपशील दाखल करण्याची परवानगी दिली असेल, किंवा अनन्य प्राध्याधिकाऱ्याची मुदत वाढविली असेल तो करार तोडला असें, इनसाफाचे बादशाही कोर्टाचे खात्रीनिशी शाबित होईल, आणि त्यानंतर तो अनन्य प्राध्याधिकार बंद असें इंडियाचे गवरनर जनरल इन् कौन्सिल ठरवितील तर तो अनन्य प्राध्याधिकार बंद होईल.

१७. नवीन काढलेली युक्ति हिंदुस्थानांत आणणारानेच स्वतः ती काढली नसेल तर, तो या आकटाचे अर्था प्रमाणे त्या युक्तिचा वास्तविक काढणारा आहे असें समजू नये.

१८. परदेशी मनुष्य, परमुलकी राहात असो किंवा नसो, त्यास या आकटा प्रमाणे तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयी अर्जा करण्याचा अधिकार आहे.

१९. तपशील दाखल करण्याचे परवानगी करितां अर्जा करण्याचे वेळा पूर्वी नवीन युक्तिचा हिंदुस्थानांत किंवा युनैटेड किंग्डम आफ ग्रेट ब्रिटन व एर्लेड यांचे कोणतेही भागांत, लोक उपयोग करित आले नसतील किंवा हिंदुस्थानाचे किंवा युनैटेड किंग्डमचे कोणतेही भागांत ती विषयी छापून किंवा लिहून किंवा थोडकें छापून व थोडकें लिहून, ती लोकांस माहित झालेली नसेल तर, ती युक्ति या आकटाचे अर्था प्रमाणे नवीन आहे असें समजावें. तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयी अर्जा करण्यापूर्वी, नवीन युक्ति लोकोपयोगांत आली असेल किंवा तीविषयी लोकांस माहिती असेल ती माहिती नवीन युक्ति काढणारास नकळत चोरिते, किंवा त्यास दगा करून झाली असेल, किंवा नवीन युक्ति काढणारास दगा करून किंवा विश्वासघात करून ती लोकांस कळविली असेल, तर या कलमाप्रमाणे ती लोकोपयोगांत आली आहे, किंवा ती विषयी लोकांस माहित आहे असें समजू नये; परंतु असें ठरविलें आहे कीं नवीन युक्तिचा सदहू प्रमाणे लोक उपयोग करूं लागल्या पासून साहा 'क्यालेंडर' महिन्यांचे आंत, नवीन युक्ति काढणाराने आपला तपशील दाखल करण्याचे परवानगी करितां अर्जा केली पाहिजे, आणि सदहू प्रमाणे लोक उपयोग करित असतील त्यांस त्याणे पूर्वी आपला रुकार दिलेला नसावा; आणखी असें ठरविलें आहे कीं नवीन युक्ति काढणाराने किंवा त्याचे चाकरानी किंवा त्याचे मुखत्यारानी, किंवा त्याचे लेखी परवानगी वरून इतर कोणी मनुष्याने नवीन युक्ति त्याचे अर्जाचे तारिखे पूर्वी पराकाष्ठा एक वर्षपर्यंत लोकांत चालविली असेल ती या आकटाचे अर्था प्रमाणे लोकोपयोगांत आली असें समजू नये.

२०. नवीन काढलेले युक्तिचा तपशील दाखल करण्याचे परवानगी करितां या आकटा प्रमाणे अर्जा करण्याचे वेळा पूर्वी ती युक्ति काढणारास, युनैटेड किंग्डमांत किंवा त्याचे कोणतेही भागांत, तिचा अनन्यकार्य उपयोग करण्याविषयी बादशाही सनद मिळाली असेल त्याणे, हा आकट ठरल्या पासून बारा 'क्यालेंडर' महिन्यांचे आंत, किंवा सदहू प्रकारची सनद मिळण्याचे तारिखे पासून बारा 'क्यालेंडर' महिन्यांचे आंत इंडियाचे

गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांस सदहू प्रकारचे नवीन युक्तिचा तपशील दाखल करण्याचे परवानगी करिता अर्जी (ती अर्जी परिशिष्टांत लिहिलेले फर्मा प्रमाणे किंवा तसे मजकुराची असावी) केली असता ती खाली लिहिलेले प्रसंगी या आवटाचे अर्था प्रमाणे नवीन युक्ति आहे असे समजावे : म्हणजे तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयी या आवटा प्रमाणे अर्जी करण्याचे वेळा पूर्वी युनैटेड किंग्डमचे किंवा हिंदुस्थानचे कोणतेही भागांत नवीन युक्तिची लोकांस माहिती असेल किंवा लोक तिचा उपयोग करीत असतील तथापि, सदहू प्रकारची सनद मिळण्या करिता अर्जी करण्याचे तारिखेस किंवा तारिखे पूर्वी हिंदुस्थानांत तिची लोकांस माहिती नसेल किंवा लोक तिचा उपयोग करीत नसतील तर, त्या प्रसंगी या आवटाचे अर्था प्रमाणे ती नवीन युक्ति आहे असे समजावे. परंतु असे ठरविले आहे की सदहू प्रमाणे बादशाही सनद मिळाली आहे हे, व तिची तारीख व ती किती मुदत पर्यंत चालेल ती मुदत हे तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयीचे अर्जात लिहिले पाहिजे. परंतु आणखी असे ठरविले आहे की जा नवीन युक्ति काढणारास सदहू प्रकारचे नवीन युक्तिचा अनन्यकार्य उपयोग करण्या विषयी बादशाही सनद मिळाली असेल त्या नवीन युक्ति काढणारास या आवटातील ठरावा अन्वये अनन्य ग्राह्याधिकार मिळाला असेल तर, तो अधिकार सदहू प्रकारची सनद बंद केली किंवा रद्द झाली म्हणजे बंद होईल; आणि सदहू प्रकारचा अनन्य ग्राह्याधिकार नव्याने घेतल्या वांचून सनदेंत लिहिलेले मुदतीहून अधिक मुदत पर्यंत तो अधिकार चालणार नाही; असे प्रसंगी अनन्य ग्राह्याधिकार वाढविलेले मुदती पर्यंत किंवा तिचे कोणतेही भागा पर्यंत या आवटा अन्वये नवीन करून देण्याचा अख्यार आहे.

२१. नवीन काढलेले युक्तिचा उपयोग कोणतेही मनुष्याने, सन १८५५ चे जुलै महिन्याचे ७ वे तारिखे पूर्वी, हिंदुस्थानांत केला असेल त्या मनुष्यास त्या युक्तिचा उपयोग करण्याची मनाई करण्याचा हक्क या आवटा प्रमाणे संपादन केलेले अनन्य ग्राह्याधिकारा वरून त्या अधिकाराचे मालकास नाही.

२२. या आवटा प्रमाणे दिलेला कोणताही अनन्य ग्राह्याधिकार चालू अलता, नवीन युक्ति काढणाराचे परवानगी वांचून सदहू नवीन काढलेले युक्तिने कोणी मनुष्य पदार्थ करील, किंवा त्या युक्तिचा उपयोग करील, किंवा ती युक्ति विकील, किंवा ती चालवील, अथवा कोणी मनुष्य सदहू युक्तिने केलेले पदार्था प्रमाणे बनाऊ किंवा त्या सारिखा पदार्थ करील तर, त्यावर नवीन युक्ति काढणाराची फियाद चालेल. परंतु असे ठरविले आहे की जा हद्दीत फियादींचे कारण उरंन झाले असेल किंवा प्रतिवादी स्थायका प्रमाणे राहात असेल त्या हद्दीत जा मुख्य कोर्टास दिवाणी खटल्या बाबद अवल फियादी घेण्याची हुकूमत असेल त्या कोर्टा दिवाय इतर कोर्टात सदहू प्रकारची फियाद चालणार नाही.

२३. सदहू प्रकारची फियाद झाली असता नवीन युक्तिचे तपशिलांत व्यंग आहे किंवा तो अपूर्त आहे ही खबर जाबास चालणार नाही, अथवा नवीन काढलेले युक्तिविषयीचे असल किंवा मागाहून केलेले कोणतेही अर्जात किंवा असल किंवा नीट केलेले कोणतेही तपशिलांत बुध्या किंवा कपटाने खोटा मजकूर लिहिला आहे ही खबर, अथवा नवीन युक्ति उपयोगी नाही ही खबर अथवा वादी नवीन युक्ति काढणारा नाही ही खबर जाबास चालणार नाही; परंतु आपण नवीन युक्तिचा वास्तविक काढणारा आहे किंवा सगळे नवीन युक्तिचा किंवा तिचे कोणतेही भागाचा उपयोग करण्याविषयी युक्ति काढणारा पासून आपणास हक्क मिळाला आहे असे प्रतिवादी दाखवील तर त्याचा सदहू प्रमाणे जाव चालेल. तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयी अर्जी झाल्याचे तारिखे पूर्वी प्रतिवादीने, किंवा जा मनुष्याचे द्वारे तो दावा करीत असेल त्या मनुष्याने, हिंदुस्थानांत किंवा युनैटेड किंग्डमचे कोणतेही भागांत, नवीन युक्ति, किंवा तिचे जा भागाविषयी अनन्यग्राह्याधिकार तोडल्याचे शकित केले असेल तो भाग, लोकांत चालविला असेल किंवा तिचा वास्तविक उपयोग केला असेल तर, असे प्रसंगी नवीन युक्ति नवी नाही ही खबर सदहू प्रकारचे जाबास चालेल, परंतु इतर प्रसंगी चालणार नाही.

सदहू प्रकारची सनद मिळण्यासाठी अर्जी करण्याचे वेळी हिंदुस्थानांत नवीन युक्ति लोकांस माहित नसेल किंवा लोक तिचा उपयोग करीत नसतील तर ती नवीन आहे असे समजावे.

सदहू प्रकारचे अर्जात काय न्याहावे.

अनन्यग्राह्याधिकाराची मुदत.

सन १८५५ चे जुलै महिन्याचे ७ वे तारिखे पूर्वी नवीन काढलेले युक्तिचा उपयोग जा मनुष्याने केला असेल त्याचा हक्क राखणे.

अनन्यग्राह्याधिकार तोडल्या बाबत फियाद.

अनन्यग्राह्याधिकार तोडल्या बद्दल फियाद झाली असता तपशिलांत किंवा अर्जात व्यंग आहे किंवा नवीन युक्ति नवेपणा वगैरे नाही ही खबर जाबास चालणार नाही.

अर्जाचे तारिखे पूर्वी नवीन युक्तिचा हिंदुस्थानांत किंवा युनैटेड किंग्डमचा वास्तविक उपयोग केला आहे ही खबर सदहू प्रकारचे जाबास चालेल.

खाली लिहिलेले सबवी वरून अनन्यग्राह्याधिकार संपादन झाला नाही असे सुपीम कोर्टाने ठरवून म्हणून अर्जी करावी.

२४. कोणतेही नवीन युक्ति विषयी मिळालेला अनन्यग्राह्याधिकार खाली लिहिलेले तक्रारीचे सबवी वरून किंवा त्या पैकी कोणतेही तक्रारीचे सबवी वरून या आवटातील ठरावावर हुकूम प्राप्त झाला नाही असे इनसाफाचे बादशाही कोर्टाने कां ठरवून नये याचे कारण दाखविण्याविषयी हुकूम व्हावा म्हणून सदहू कोर्टास दरखास्त देण्याचा अधिकार सर्वास आहे (त्या तक्रारी हुकुमांत लिहिल्या पाहिजेत), त्या येणे प्रमाणे.—

नवीन युक्ति कोणतेही प्रकारे उपयोगी नाही.

सदहू नवीन युक्ति कोणतेही प्रकारे उपयोगी नाही, किंवा

नवीन काढलेली युक्ति नवीन नाही.

तपशील दाखल करण्याचे परवानगी करितां अर्जी देते वेळी सदहू युक्ति या आवटातील अर्थां प्रमाणे नवी नव्हती, किंवा

अर्जदार नवीन युक्ति काढणारा नाही.

नवीन काढलेले युक्तिचा अर्जदार काढणारा नाही, किंवा

तपशिलांत नवीन काढलेले युक्तिची व्याख्या लिहिली नाही.

नवीन काढलेले युक्तिचा प्रकार किंवा ती कशी चालवावी याविषयी दाखल केलेले तपशिलांत किंवा तपशील नीट केला असल्यास त्यांत विशेष करून लिहिले नाही, किंवा

अर्जात किंवा तपशिलांत कपट केले आहे.

जो भाग नवा नाही किंवा अर्जदार जा भागाचा काढणारा नाही तो आपण काढलेले नवीन युक्तिचा भाग आहे म्हणून अर्जात किंवा तपशिलांत किंवा नीट केलेले तपशिलांत अर्जदाराने समजून उमजून किंवा कपटाने लिहिला आहे, किंवा

अर्जात किंवा तपशिलांत कपटाने खोटा मजकूर लिहिला आहे.

नवीन काढलेले युक्ति विषयीचे असल किंवा मागाहून केलेले कोणतेही अर्जात अथवा असल किंवा नीट केलेले कोणतेही तपशिलांत बुध्दा किंवा कपटाने खोटा मजकूर लिहिला आहे, किंवा

नवीन काढलेले युक्तिचे भागा विषयी तपशिलांत पूर्वी व्याख्या केली नाही.

नवीन काढलेले युक्तिचे कांही भागाची, किंवा तो भाग चालविण्याचे रितीची व्याख्या दाखल केलेले तपशिलांत किंवा नीट केलेले तपशिलांत केली आहे ती अपूर्वी आहे, आणि तें व्यंग किंवा अपूर्तपणा कपटाने ठेविला आहे व त्या पासून लोकांची नुकसानी आहे.

नवीन युक्तिचे भागाविषयी सदहू प्रमाणे अर्जी करावी.

२५. कोणतेही नवीन युक्तिचे भागा विषयी मिळालेला अनन्यग्राह्याधिकार खाली लिहिलेले तक्रारीचे सबवी वरून किंवा त्या पैकी कोणतेही तक्रारीचे सबवी वरून या आवटातील ठरावा वर हुकूम प्राप्त झाला नाही असे इनसाफाचे बादशाही कोर्टाने कां ठरवून नये याचे कारण दाखविण्याविषयी हुकूम व्हावा म्हणून सदहू कोर्टास दरखास्त देण्याचा अधिकार सर्वास आहे (त्या तक्रारी हुकुमांत लिहिल्या पाहिजेत) त्या येणे प्रमाणे.

नवीन युक्तिचा सदहू भाग तिचे दुसरे भागाहून अगदी भिन्न आहे व तो कोणतेही प्रकारे उपयोगी नाही, किंवा

तपशील दाखल करण्याचे परवानगी करितां अर्जी देते वेळी, नवीन युक्तिचा सदहू भाग, या आवटातील अर्थां प्रमाणे नवा नव्हता, किंवा

नवीन काढलेले युक्तिचे त्या भागाचा अर्जदार काढणारा नाही, किंवा

नवीन काढलेले युक्तिचे त्या भागाचा प्रकार किंवा तो कसा चालवावा या विषयी, दाखल केलेले तपशिलांत किंवा नीट केलेले तपशिलांत पूर्तपणा लिहिले नाही, आणि सदहू प्रकारचे व्यंगा पासून किंवा अपूर्तपणा पासून लोकांस नुकसान होत आहे.

विशेष शर्ती तोडल्यास आडवोकेंट जनरलाने अर्जी करावी.

२६. जा विशेष शर्ती वरून तपशील दाखल करण्याची परवानगी मिळाली असेल त्या शर्ती पैकी कोणतेही शर्त तोडल्याचे गोष्टीचा तपास, अथवा या आवटांत मागे लिहिलेले अधिकारा वरून गवरनर जनरल इन् कौन्सिलाने अनन्यग्राह्याधिकार रद्द करावा किंवा न करावा याचा संबंध घडलेले इतर गोष्टीस सदहू गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांचे मते असेल त्या गोष्टीचा तपास कलकत्यांतील, किंवा मद्रासंतील, किंवा मुंबईतील इनसाफाचे बादशाही

कोर्ट इशू ठरवील त्या प्रमाणे कां करूनये याचें कारण अर्जदाराने, किंवा त्याचे एक्सिक्यूटरांनी, किंवा आडमिनिस्ट्रेटरांनी, किंवा असेनांनी दाखवावें असा हुकूम सदहू कोर्टां पैकीं कोणतेही कोर्टांने करावा म्हणून गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांचे आज्ञे वरून सदहू कोर्टांस अर्ज करण्याचा अधिकार वंगाल, किंवा मद्रास, किंवा मुंबई प्रेसिडेन्सीतील आडव्होकेट जनरलास आहे; अथवा गवरनर जनरल इन् कौन्सिल इतर मनुष्यास हुकूम करील तर त्यास आहे; सदहू प्रकारचा हुकूम “आवसोस्युट” केला असेल, आणि शर्त तोडल्याची गोष्ट किंवा बडलेली इतर गोष्ट कनूल न केली तर, सदहू इशूचा तपास करण्याचा हुकूम देऊन इनसाफाचा परिणाम होईल तो गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांस कोर्टांने कळवावा. सदहू प्रकारचे इनसाफाचा खर्च, आणि सदहू पैकीं कोणतेही बादशाही कोर्टांत या आकटा अन्वयें चाललेले कोणतेही कामाचा खर्च, कोर्टांने आपले नजरेस येईल त्या प्रमाणे देववावा.

२७. सदरील शेवटले तीन कलमां पैकीं कोणतेही कलमांत लिहिल्या प्रमाणे हुकूम मिळाल्याची किंवा काम चालविल्याची नोंदीस (सुचना) या आकटाचे ३५ वे कलमांतील ठरावा प्रमाणे अनन्यग्राह्याधिकाराचे जे मालक वाटत असतील त्यांस किंवा अनन्यग्राह्याधिकारांत जांचा भाग किंवा संबंध आहे असें वाटत असेल त्या सर्वांस द्यावी, आणि इतर कोणतेही मनुष्यांस ती नोंदीस देणे जरूर नाहीं असें समजावें.

२८. या आकटाचे २४ वे, किंवा २५ वे, किंवा २६ वे कलमा अन्वयें केलेले अर्जी वरून घडलेले गोष्टी विषयी तक्रार निघेल त्या तक्रारीचा तपास करण्यासाठीं त्याच कोर्टांस किंवा बादशाही कोणतेही इतर कोर्टांस किंवा जा मुख्य कोर्टांस दिवाणी खटल्या बाबद भवल फियांद घेण्याची हुकूमत असेल त्या कोर्टांस इशू पाठविणे योग्य वाटेल तर, त्या प्रमाणे पाठविण्यास सदहू पैकीं कोणतेही बादशाही कोर्टे मुख्यार आहे, आणि सदहू इशूचा इनसाफ संक्षिप्त रितीने करावा, आणि जर इशू दुसरे कोर्टांस पाठविला असेल तर, जें कोर्ट त्या इशूचा इनसाफ करील त्या कोर्टांने आपला निवाडा इशू पाठविणारे कोर्टांकडे पाठवावा. इनसाफाचे बादशाही कोर्टां पैकीं कोणतेही कोर्टांकडे इशू पाठविला असेल तर, जें कोर्ट त्या इशूचा निवाडा करील त्या कोर्टांने, आपला निवाडा पाठविण्या पूर्वी, आपले पध्दती प्रमाणे व वहिवाटी प्रमाणे सदहू इशूचा नव्याने इनसाफ करण्यास हुकूम करावा असा त्या कोर्टांस अधिकार आहे. बादशाही कोर्टां खेरीज इतर कोणतेही कोर्टांस इशू पाठविला असेल तर, त्या कोर्टांने केलेले निवाड्यावर अपील चालणार नाहीं, परंतु इनसाफाचे वेळीं पुरावा घेतला असेल तो दफतरांत दाखल करावा, व त्याचे नकलेवर जज्जाने सही करून त्यावर त्यास वाटेल तो शेरालिहून इशू पाठविणारे कोर्टांकडे पाठवावा; आणि मग इशूचा इनसाफ करणारे कोर्टांने निवाडा केला असेल त्या प्रमाणे चालण्याचा अधिकार, किंवा जरूरी वाटल्यास नव्याने इनसाफ करण्या विषयी हुकूम करण्याचा अधिकार इशू पाठविणारे कोर्टांस आहे.

२९. या आकटाचे २४ वे किंवा २५ वे कलमांतील ठरावा प्रमाणे केलेले कोणतेही अर्जांचे सुनावणीचे वेळीं, त्या अर्जांत लिहिलेले कोणतेही तक्रारी वरून, सदहू पैकीं कोणतेही बादशाही कोर्टांस असें दिसून येईल कीं नवीन काढलेले युक्ति विषयी किंवा तिचे कोणतेही भागाविषयी सदहू अनन्य ग्राह्याधिकार प्राप्त झाला नाहीं तर, त्या कोर्टांने त्या प्रमाणे निवाडा करावा, आणि अशे अर्जांचे खर्चाविषयी व अर्जां झाल्यामुळे पुढें खर्च होईल त्याविषयी आपले नजरेस वाजवी दिसेल त्या प्रमाणे हुकूम करावा; आणि निवाडा अमलांत असेल तों पर्यंत अर्जदाराचा, व त्याचे एक्सिक्यूटरांचा, व आडमिनिस्ट्रेटरांचा व आसैनांचा सदहू अनन्य ग्राह्याधिकारा विषयी दावा चालणार नाहीं.

३०. सदहू प्रकारचे कोणतेही अर्जांची सुनावणी मागील कलमांत सांगितल्या प्रमाणे होते वेळीं कोर्टांस असें वाटेल कीं, अर्जदार अर्जांचे तारिखेचे वेळीं नवीन युक्तिचे जा भागाचा काढणारा नव्हता किंवा जो भाग नवा नाहीं त्या भागाची व्याख्या त्या अर्जदाराने आपले अर्जांत किंवा तपशिलांत किंवा तपशील नीट केला असल्यास त्यांत लिहिली आहे, अथवा सदहू प्रकारचे तपशिलांत कोणतेही गोष्टी विषयी व्यंग आहे किंवा अपूर्तता आहे, परंतु ती

अनन्य ग्राह्याधिकारांशीं न्यायांचा संबंध असेल त्या सर्वांस काम चालल्याची सूचना द्यावी.

कोणतेही इशूचा इनसाफ करण्या विषयीं तो दुसरे कोर्टांस पाठविण्याचा अधिकार सुप्रीम कोर्टांस आहे.

नव्याने इनसाफ करणे.

निवाडा.

खर्च.

कोर्टांने तपशील सुधारणे.

चूक, किंवा व्यंग, किंवा अपूर्तता कपटाने राखली नाही तर, जा भागांत अशी चूक, किंवा व्यंग, किंवा अपूर्तता असेल तो खेरीज करून इतर सर्व भागाविषयी सदहू अनन्य ग्राह्याधिकार प्राप्त झालेला आहे व तो खरा आहे असे ठरविण्यास कोर्ट मुख्याार आहे, अथवा कोर्टास असे वाटेल की तो चूक, किंवा व्यंग, किंवा अपूर्तता लोकांस हरकत झाल्यावांचून नीट करता येईल तर, त्या सर्व युक्तिविषयी अनन्यग्राह्याधिकार खरा आहे असे कोर्टाने ठरवावे, आणि आपणास योग्य वाटेल त्या शर्ती प्रमाणे, तो तपशील सदहू भागाविषयी नीट करावा असा हुकूम करण्याचा अधिकार कोर्टास आहे; आणि त्यानंतर अर्जदाराने, किंवा त्याचे एक्सक्यूटरानी, किंवा आडमिनिस्ट्ररानी, किंवा आसैनानी, कोर्टांतून ठरविलेले मुदतीत, सदहू हुकूमा प्रमाणे तपशील नीट करून दाखल करावा. परंतु असे ठरविले आहे की पूर्वी संपादन केलेले अनन्य ग्राह्याधिकाराची मुदत सदहू प्रकारचे नीट केलेले तपशील वरून वाढणार नाही.

विशेष ठराव-

अर्जात खोटा मजकूर असेल तो कपटाने लिहिला नसल्यास अधिकार बंद होणार नाही.

३१. अर्जात नवीन युक्तिचा खोटा मजकूर लिहिला आहे या सबबे वरून अनन्य ग्राह्याधिकार बंद होणार नाही परंतु खोटा मजकूर बुध्दा किंवा कपटाने लिहिला असल्यास बंद होईल.

अधिकार प्राप्त झाला नव्हता म्हणून निवाडा वगैरे होईल त्याची वारनिशी नोंदवर्तीत करणे.

३२. नवीन सगळे युक्ति विषयी किंवा तिचे कोणतेही भागा विषयी अनन्य ग्राह्याधिकार प्राप्त झाला नाही असे इनसाफाचे सदहू बादशाही कोर्टां पैकीं कोणतेही कोर्ट ठरवील तेव्हा, निवाडा किंवा हुकूम हजर केल्यावर, त्याची वारनिशी इंडिया सरकारचे सदहू सेक्रेटरीने मागे सांगितल्या प्रमाणे ठेवलेले सदहू वर्हीत करावी, आणि सदहू वर्हीत तपशिलाची वारनिशी केली असेल त्या वारनिशीचे रकान्यावर सदहू वारनिशीचे टिपण करावे.

दग्याने मिळविलेला अनन्य-ग्राह्याधिकार नवीन युक्ति वास्तविक काढणारास कोणत्या प्रसंगा परत मिळावा.

३३. जा वर्हीत प्रतिवादी स्यादका प्रमाणे राहात असेल त्या वर्हीत दिवाणी मुकदम्या विषयी हुकुमत असणारे कोणतेही मुख्य कोर्टांची खाली लिहिल्या प्रमाणे खात्री, तपशील दाखल करण्याविषयीचे अर्जांचे तारिखे पासून दोन वर्षांचे आंत काम चालविल्या वरून नवीन युक्ति वास्तविक काढणारा करील तर, या आकटा प्रमाणे मिळालेला अनन्य ग्राह्याधिकार नवीन युक्ति वास्तविक काढणारास सोंपण्या विषयी व त्यापासून नफा झाला असेल त्याचा हिशेब दाखवून तो देण्याविषयी अर्जदारस हुकूम करण्याचा अधिकार सदहू प्रकारचे कोर्टास आहे, खात्री करणे ती अशी की अर्जदार नवीन युक्तिचा वास्तविक काढणारा नाही, आणि अर्जा करते वेळी त्यास माहीत होते किंवा चांगले सबबे वरून त्यास वाटत होते की नवीन युक्ति वास्तविक काढणारा बरोबर खोटसाळपणा करून किंवा दगा करून, किंवा वास्तविक काढणाराने आपणास किंवा जा जवळून आपणास माहिती झाली त्यास भरवशाने सांगितलेले मजकुरावरून युक्तिची आपणास किंवा इतर मनुष्यास माहिती झाली होती अशी खात्री केली पाहिजे.

बयादवार मजकूर लिहून घावा.

३४. सदहू प्रकारचा अनन्यग्राह्याधिकार तोडल्या बदलचे कोणतेही किर्यादीत, वादीने आपले किर्यादीचे अर्जा बरोबर अधिकार तोडण्याचा मजकूर बयादवार लिहून घावा; आणि नवीन काढलेले युक्तिचे अनन्य ग्राह्याधिकारा विषयी वादीचा दावा पोंचत नाही अशी तक्रार करण्याचा सबबी असल्यास त्या सबबीचा बयादवार मजकूर प्रतिवादीने लिहून घावा. या आवटाचे १४ वे, किंवा २५ वे, किंवा २६ वे कलमा प्रमाणे इनसाफाचे सदहू प्रकारचे कोणतेही बादशाही कोर्टास अर्जा केली असता, जा तक्रारी वरून काम चालविण्याचा अर्जदाराचा विचार असेल त्या तक्रारीचा बयादवार मजकूर अर्जदाराने सदहू प्रमाणे द्यावा. सदहू प्रमाणे दिलेले बयादवार मजकुरांत जो पुरावा नसेल तो अधिकार तोडल्याचे म्हणत असतील ते स्थापित करण्यासाठी किंवा सदहू प्रकारचा अनन्य ग्राह्याधिकार खोटा म्हणून जा तक्रारी असतील त्या स्थापित करण्यासाठी, सदहू प्रकारचे किर्यादीचा किंवा इशूचा तपास होते वेळी रजू करूंदेऊं नये. तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयी दिलेले अर्जांचे तारिखे पूर्वी नवीन युक्ति सर्वांस माहीत होती किंवा तिचा उपयोग सर्व करित होते अशी तक्रार असेल तर, जा ठिकाणी व जा रितीने ती युक्ति सर्वांस माहीत होती किंवा

तिचा उपयोग सर्व करित होते ती ठिकाणे व ती रीत सदहू वयादवार मजकुरांत ल्याहावी. परंतु असे ठरविले आहे की वर सांगितल्या प्रमाणे लिहिलेला वयादवार मजकुर योग्यदती प्रमाणे सुधारण्याची परवानगी, वादी प्रतिवादीस देण्याचा अधिकार जा कोर्टांत फिर्दाद किंवा काम चालत असेल, किंवा इशूचा तपास होईल त्या कोर्टास आहे.

३५. इंडिया सरकारचे होम डिपार्टमेंटातील सेक्रेटरीचे कचेरीत एक वही ठेवावी (ती वही फी दिल्या वाचून सर्वास पाहाण्यास भोक्कीक असवी) आणि या आकटा प्रमाणे तपशील दाखल करणारे प्रत्येक मनुष्याचे, किंवा अनन्यग्राह्याधिकार जास मिळाला असेल त्याणे, त्या वहीत खाली लिहिल्या प्रमाणे लिहवावे. म्हणजे आपला अनन्यग्राह्याधिकार रद्द करण्याचे किंवा बंद करण्याचे उद्देशाने काम चालले असता किंवा हुकूम झाला असता तो हिंदुस्थानांत अमुक ठिकाणी पोचवावा असे लिहवावे, आणि तपशील लिहिला असेल त्याचे रकान्यावर सदहू प्रमाणे लिहिलेले मजकुराची टीप लिहवावी, आणि सदहू ठिकाणावद्दल हिंदुस्थानातील इतर कोणतेही ठिकाण वेळेवेळीं लिहविण्याचा अधिकार त्यास आहे, परंतु त्या ठिकाणा विषयी वर सांगितल्या प्रमाणे मजकुर लिहून टीप लिहविली पाहिजे. सदहू प्रकारचे वहीत लिहिलेले ठिकाणी किंवा (सदहू वहीत सदहू ठिकाणा वद्दल दुसरे ठिकाण नोंदले असल्यास) शेवटीं जें नोंदले असेल त्या ठिकाणी जो मनुष्य राहात असेल त्यास, किंवा तें ठिकाण जाचे स्वाधीन असेल त्यास सदहू प्रकारचे हुकूमाची व चाललेले कामाची नकल देऊन त्या ठिकाणी ठेवावी म्हणजे तो हुकूम पूर्तपणी पोचविला असे समजावे : सदहू ठिकाणी कोणी मनुष्य राहात नसेल, किंवा तें ठिकाण कोणी मनुष्याचे स्वाधीन नसेल, किंवा तें ठिकाण सदहू कोर्टाचे हुकूमतीचे स्थलसिमेंत नसेल तर, सदहू प्रकारचा हुकूम सदहू प्रकारचे मनुष्याचे सदहू ठिकाणी डांकेंतून नोंदलेले पत्रद्वारा पाठवावा; आणि सदहू प्रकारचा मनुष्य सदहू प्रकारची नोंदणी करण्यास किंवा करविण्यास हयगय करील तर, सदहू प्रकारचे हुकूमाची किंवा चाललेले कामाची नकल सहज दृष्टीस पडे असे सदहू कोर्टाचे भागावर किंवा कोर्ट फरमाविल त्या इतर रितीने लावली म्हणजे सदहू हुकूम पोचविला असे समजावे.

चाललेले कामाची सूचना पोचविणे.

३६. सन १८५६ चा ६ वा आक्ट रद्द करण्या पूर्वी त्यांतील ठरावा अन्वये दाखल केलेले अर्जी व तपशिला विषयी, आणि त्या वरून किंवा त्या संबंधी जीं कामें चाललीं असतील त्यां विषयी, व तो जीं पर्यंत अमलांत होता तीं पर्यंत त्या आकटा अन्वये कोणतीही गोष्ट केली असेल ती विषयी तो आक्ट खाली लिहिल्या प्रमाणे चालेल : म्हणजे “ इंडियाचा राज्य कारभार चालविण्यासाठी नियम ठरविण्या विषयी आक्ट,” म्हणून राणीचे राज्याचे संतरावे वर्षी ‘स्टाट्यूट’ ठरला आहे त्या ‘स्टाट्यूट’ अन्वये राणीची मंजुरी सदहू सन १८५६ चा ६ वा आक्ट ठरण्या पूर्वी तो आक्ट ठरविण्या विषयी घेतली असती व प्रसिध्द केली असती, आणि तो आक्ट रद्द झाला नमता तर जसा चालता तसा तो आक्ट चालेल; आणि सदहू आक्ट अन्वये अनन्यग्राह्याधिकार मिळविला असेल त्याची मुदत या आकटा वरून वाढविली आहे आणि ती हा आक्ट ठरण्याचे वेळा पासून चौदा वर्षे संपत तीं पर्यंत चालेल. नवीन युक्ति आणणारा तिचा वास्तविक काढणारा नसल त्याणे सदहू आकटा वरून संपादन केलेला अनन्यग्राह्याधिकार हा आक्ट ठरण्याचे वेळा पासून दोन वर्षांचे आंत नवीन युक्ति हिंदुस्थानांत चालू केली असेल तर सदहू आकटाचे १६ वे कलमांतील ठरावा अन्वये बंद होणार नाही.

कितीएक तपशील दाखल झाले असतील किंवा कुठे केलीं असतील त्या विषयी सन १८५६ चा ६ वा आक्ट कायम असिल.

३७. या आकटातील ठरावा प्रमाणे तपशील दाखल करण्याचे परवानगी करिता, किंवा अनन्यग्राह्याधिकाराची मुदत वाढविण्या करिता अर्जी करावयाची ती शंभर रुपयांचे छापाचे कागदावर ल्याहावी किंवा छापवी.

अर्जीचा छापील कागद.

३८. या आकटातील खाली लिहिलेले शब्दांचा व वाक्यांचा अर्थ खाली लिहिल्या प्रमाणे समजावा, परंतु अशे अर्थास विषयावरून किंवा अन्वयावरून बाध येत असेल तर तसा अर्थ समजू नये.

अर्थ.

- वचन. एक वचनी शब्दांत बहु वचनाचा समावेश होतो, व बहु वचनी शब्दांत एक वचनाचा समावेश होतो असें समजावें.
- लिंग. पुढिंगी शब्दांत स्त्रियांचा समावेश होतो असें समजावें.
- “ नवीन काढलेली युक्ति.” “ नवीन काढलेली युक्ति ” या शब्दांत सुधारणुकीचा ही समावेश होतो असें समजावें.
- “ म्यान्युफ्याक्चर.” “ म्यान्युफ्याक्चर ” या शब्दांत कोणताही पदार्थ उत्पन्न करण्याचे, किंवा तयार करण्याचे, किंवा वनावण्याचे कळेचा, किंवा क्रियेचा किंवा रितीचा, आणि ‘ म्यान्युफ्याक्चराने, तयार केलेले किंवा उत्पन्न केलेले पदार्थांचाही समावेश होतो असें समजावें.
- “ छापलेलें.” “ छापलेलें ” या शब्दांत “ शिला छापाने छापलेल्याचा ” समावेश होतो असें समजावें.
- “ नवीन युक्ति काढणारा ” व “ नवीन युक्ति वास्तविक काढणारा ” या शब्दांत नवीन युक्ति काढणाराचे, किंवा नवीन युक्ति वास्तविक काढणाराचे ‘ एक्सक्यूटर,’ किंवा ‘ आड-मिनिस्ट्रर,’ किंवा ‘ आसैन्स ’ यांचा समावेश होतो असें समजावें.
- “ आसैन्स.” नवीन काढलेले युक्तिचा हिंदुस्थानांत तुम्हीच उपयोग करावा किंवा फायदा घ्यावा, किंवा नियमित मुदती पर्यंत अनन्य प्राव्याधिकाराचा तुम्हीच उपयोग करावा असा हक्क जा मनुष्यास मिळाला असेल त्या मनुष्याचा समावेश “ आसैन्स ” या शब्दांत होतो असें समजावें.
- “ इंडिया.” “ इंडियाचा राज्यकारभार अधिक चांगले रितीने चालविण्या विषयी आक्ट ” म्हणून विक्टोरिया राणीचे कारकीर्दीचे २१ वे व २२ वे वर्षी ‘ स्टायट्यूट ’ ठरला आहे त्याचे १०६ वे वाचे वरून जो मुलुक मलिका माआझमाचे स्वाधीन झाला आहे किंवा यापुढे होईल त्याचा बोध “ इंडिया ” या शब्दावरून होतो असें समजावें.
- “ गवरनर जनरल इन् कौन्सिल.” “ गवरनर जनरल इन् कौन्सिल ” या शब्दांत “ प्रेसिडेंट इन् कौन्सिल ” यांचा समावेश होतो असें समजावें.
- इंडिया सरकारचे सेक्रेटरी. “ इंडिया सरकारचे सेक्रेटरी ” या शब्दांत सदर सरकारचे कोणतेही ‘ अंडर सेक्रेटरी-चा समावेश होतो असें समजावें.
- “ वादशाही कोर्टे.” “ इनसाफाची वादशाही कोर्टे ” व “ इनसाफाची कोर्टे ” या वाक्यांचा अर्थ वादशाही सनदे वरून स्थापलेली कोर्टे असा समजावा.

धर्म्यांचें परिशिष्ट.

अर्जांचा फर्मा (१ ले कलम पाहा.)

इंडियाचे गवरनर जनरल इन् कौन्सिल यांचे खिजमतीस.

अर्जदार (एथे नाव व धंदा व राहाण्याचें ठिकाण न्याहावें) सन १८९९ चे १५ वे भावटा प्रमाणे तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयीं.

अर्ज करितो ऐसाजे,

माझे जवळ (एथे युक्तिचें नाव न्याहावें,) ची नवीन युक्ति आहे ती युक्ति लोकांस उप-

योगी पडेल असें मला वाटते, त्या युक्तिचा काढणारा मी आहे (अथवा, नवीन युक्ति काढणाराचा आसैनी किंवा एक्सक्यूटर किंवा आड्मिनिस्ट्रेटर असल्यास तसें ल्याहावे); व माझे माहिती व समजुती प्रमाणे हिंदुस्थानांत किंवा युनैटेड किंग्डम् आफ ग्रेट ब्रिटन व ऍलंड यांचे कोणतेही भागांत लोकांस ती माहित नाही किंवा लोक तिचा उपयोग करीत नाहीत.

नवीन काढलेले युक्तिची व्याख्या वितपशील.

(एथे व्याख्या ल्याहावी.)

ऐशीयास माझा अर्ज असा आहे कीं सदरू नवीन काढलेले युक्तिचा तपशील सन १८५९ चे १५ वे आक्टातील ठरावा प्रमाणे दाखल करण्याची परवानगी मला मिळावी हे अर्जदास्त.

(सही)

तारीख

अर्जी वरीवर इकरार दावयाचा त्याचा फर्मा.

(७ वें कलम पाहा.)

मी (एथे नाव, व धंदा, व राहाण्याचें ठिकाण ल्याहावे) सत्य स्मरून निष्कपटाने इकरार लिहून देतो ऐसाजे माझे जवळ (एथे अर्जी प्रमाणे युक्तिचें नाव ल्याहावे) ची नवीन काढलेली युक्ति आहे; व सदरू युक्ति लोकांस उपयोगी पडेल असें मला वाटते; व तिचा काढणारा मी आहे (अथवा, नवीन युक्ति काढणाराचा 'आसैनी', किंवा 'एक्सक्यूटर, किंवा 'आड्मिनिस्ट्रेटर' असल्यास त्या प्रमाणे ल्याहावे); व माझे माहिती व समजुती प्रमाणे ती युक्ति हिंदुस्थानांत किंवा युनैटेड किंग्डम् आफ् ग्रेट ब्रिटन व ऍलंड यांचे कोणतेही भागांत लोकांस माहित नाही किंवा लोक तिचा उपयोग करीत नाहीत; व त्या युक्तिच्य तपशील दाखल करण्याचे परवानगी विषयीचे माझे अर्जांत, माझे माहिती व समजुती प्रमाणे माझे सदरू युक्तिची यथास्थित व्याख्या केली आहे.

(सही)

तारीख

तपशिला वरीवर इकरार दावयाचा त्याचा फर्मा.

(७ वें कलम पाहा.)

मी (एथे नाव, व धंदा, व राहाण्याचें ठिकाण ल्याहावे) सत्य स्मरून निष्कपटाने इकरार लिहून देतो ऐसाजे माझे जवळ (एथे युक्तिचा प्रकार ल्याहावा,) ची नवीन काढलेली युक्ति आहे व ती लोकांस उपयोगी पडेल असें मला वाटते; व तिचा काढणारा मी आहे (अथवा नवीन युक्ति काढणाराचा 'आसैनी' किंवा 'एक्सक्यूटर' किंवा 'आड्मिनिस्ट्रेटर' असल्यास त्या प्रमाणे ल्याहावे) व माझे माहिती व समजुती प्रमाणे हिंदुस्थानांत किंवा युनैटेड किंग्डम् आफ् ग्रेट ब्रिटन व ऍलंड यांचे कोणतेही भागांत ती युक्ति लोकांस माहित नाही किंवा लोक तिचा उपयोग करीत नाहीत; आणि सदरू युक्तिचे प्रकारची व

ती कशी चालवावी त्याची व्याख्या, माझे समजुती प्रमाणे या इकरारास जोडलेले माझे सहीचे दस्तऐवजांत लिहिली आहे.

तारीख

(सही)

नवीन युक्ति काढणारा हिंदुस्थानांत नसेल तेव्हां त्याचे मुखत्याराने इकरार करावयाच्या त्याचा फर्मा.

(सिद्धान्त प्रमाणे १७)

(७ वें कलम पाहा.)

मी याचा सत्य स्मरून निष्कपटाने इकरार लिहून देतो एसा जे सदहूने मला कामा साठी आपला मुखत्यार नेमला आहे; आणि सदहूचा इकरार म्हणून जो आहे आणि जावर () निशाणी आहे त्या इकरारावर त्याणे सही केली आहे, व त्यातील मजकूर खरा आहे असें मला खचित वाटते.

तारीख

(सही)

अर्जाचा फर्मा—(२० वें कलम पाहा.)

मी (किंवा अ. व. जाच्या मी 'आसैनी' किंवा 'एक्सच्युटर' किंवा 'आड्मिनिस्ट्रेटर' आहे. प्रसंगा प्रमाणे असेल तसें त्याहावे) (एथे नवे युक्तिचें नाव त्याहावे) बदल सन चे चे तारिखेस बादशाही सनद संपादन केली आहे आणि वर्षे पर्यंत ती सनद अमलांत राहिल. आणि सदहू नवीन युक्ति आतां किंवा आज पर्यंत हिंदुस्थानांत लोकांस माहित नाहीं किंवा लोक तिचा उपयोग करित नाहींत अशी माझी समजूत आहे.

नवीन काढलेले युक्तिची व्याख्या वितपशील (एथे व्याख्या त्याहावी.)

एशियास माझा अर्ज असा आहे कीं सदहू नवीन काढलेले युक्तिचा तपशील सन १८५९ चे १५ वे आवटांतील ठरावा प्रमाणे दाखल करण्याची परवानगी मिळावी हे अर्जदास्त.

(सही)

तारीख

(True translation)

VENAYEK WASSOODEW,
Oriental Translator to Government.

(सिद्धान्त प्रमाणे १७)